

[Ellemann-Jensen]

det, de havde aftalt. Det trængte omsider igennem, fordi vi fik ministeren til selv at levere beviserne derpå, og så skulle vi prøve at lappe på det, men da viste det sig, at man var bundet af de aftaler, man havde lavet, før udvalgsarbejdet gik i gang. Derfor har vi forsøgt ved flere lejligheder at komme med vores ændringsforslag. Det har været umuligt at få en diskussion i gang om de ændringsforslag, og derfor forstår jeg ikke hr. Bernhard Baunsgaards udtalelser heroppefra.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Med hensyn til det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde, synes jeg da, det skal fremgå af Folketingstidende, at det er uimodsigteligt, at denne sag er blevet behandlet på den måde, at forligspartierne i maj måned i år, på et tidspunkt, hvor disse spørgsmål slet ikke var til behandling i skatteudvalget, kom frem med et betækningsbidrag til et forslag, der handlede om noget helt andet, nemlig om bundfradrag i indkomsten for 1981. Man fremlagde i skatteudvalget en færdigudfærdiget forligsaftale, der indeholdt denne forhøjelse af bundrænsen fra de 74 pct. til de 79 pct. Denne fuldstændigt udformede forligstekst blev præsenteret for os, da vi var indkaldt til at afgive udvalgsbetænkning om noget helt andet, og blev derefter som forligspartiernes bidrag sat ind i betænkningen, uden at vi overhovedet havde nogen som helst adgang til at diskutere noget som helst.

Det kan ikke nytte noget, når dette er kendsgerningerne, at hr. Bernhard Baunsgaard kommer og siger: det kunne I bare have gjort gældende under udvalgsforhandlingerne. Det kan vi ikke med de arbejdsforhold, der bydes os i udvalget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det blev påvist i de ændringsforslag, som blev stillet af skatteministeren, at der kunne være grund til at stille yderligere ændringsforslag på grundlag af det, der var aftalt. Det opfordrede jeg ved den tidligere behandling stærkt venstre til at arbejde med i. Det har venstre ikke gjort. Venstre har stillet ændringsforslag, der totalt ændrer det grundlag, der er lagt, og det kan venstre ikke gennem-

føre. Det ville jo være helt utroligt, om et par og tyve mandater skulle kunne tvinge et flertal i folketinget til at gøre noget.

Jeg opfordrede altså dette mindretal, som venstre repræsenterede, til at gå i forhandling om enkelthederne. Det er ikke lykkedes for venstre at nå frem til formuleringer dér. Jeg kan kun konstatere, at det var sådan, arbejdet skulle være gjort, ikke at lave det hele om.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Nu må man jo ikke referere fra udvalgsforhandlingerne, og det gør det unægtelig lidt vanskeligt at gendrive den helt ukorrekte fremstilling, hr. Bernhard Baunsgaard giver her.

Vi har forsøgt at få en forhandling i gang om, hvordan man kunne løse de problemer, som de radikale og de andre forligspartier selv er klar over. Det har man ikke villet. Det har været tydeligt, hvorfor man ikke ville. Skatteministeren var ikke til at rokke i den sag, og det kan ikke undre nogen, for det viste sig allerede på et tidligt tidspunkt, at det, forligspartierne og nogle af os andre her i salen opfatter som utilsigtede virkninger ved stramningerne fra december, aldeles ikke er utilsigtede virkninger fra skatteministerens side.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard for en kort bemærkning. Jeg ved ikke, hvem der skal have det sidste ord; ellers må vi trække lod.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har ikke oplevet, at skatteministeren ikke accepterer parlamentarismen her i landet, og hvis hr. Ellemann-Jensen var gået i forhandling med det flertal, som forligspartierne repræsenterer, og havde rettet de ganske enkelte skønhedsfejl, der er i det oplæg, så ville det have været muligt. Jeg sagde allerede under den tidligere behandling, at jeg ikke kunne se, hvordan det skulle udformes. Hvis hr. Ellemann-Jensen kunne det, så ville vi meget gerne forhandle det med ham, men der er ikke kommet noget forslag.